

Fylkesmannen i Møre og Romsdal
Fylkeshuset

6404 MOLDE

Deres ref
2006/409/SVDY/329

Vår ref
06/2260-3 SDA

Dato
24.10.2006

Neset kommune - Godtgjøring til folkevalgte

Vi viser til Fylkesmannens brev av 22. september 2006.

Kommuneloven § 40 nr. 1 annet ledd fastsetter at arbeidstaker har krav på fri fra arbeid i det omfang dette er nødvendig på grunn av møteplikt i kommunale organer. Det følger av loven § 41 nr. 2 at kommunalt folkevalgte har krav på dekning av inntektstap og påførte utgifter som er en følge av vervet, opp til et visst beløp pr. dag fastsatt av kommunestyret selv. I bestemmelsen ligger det et vilkår om at inntektstapet/utgiftene må være en direkte følge av vervet.

Departementet kan ikke se at retten til erstatning kan begrenses eller helt bortfalle i tilfelle hvor en folkevalgt er gitt fri fra arbeid – med derav følgende trekk i lønn – fordi arbeidsgiveren vurderer at vedkommende ikke kan utføre sine plikter i stillingen på en fullgod måte som følge av deltakelse på møter som folkevalgt, for eksempel i de tilfelle hvor det er snakk om nattarbeid kort tid etter et kommunalt heldagsmøte. I slike tilfelle kan det med god grunn anføres at utøvelsen av vervet er den direkte årsaken til inntektstapet. Derimot kan det stille seg annerledes dersom den folkevalgte tar fri fra arbeidet, uten at dette kan sies å være nødvendig av hensyn til utøvelsen av vervet eller vedkommendes plikter i arbeidsforholdet. Departementet mener at det i slike tilfelle kan være berettiget å foreta en konkret vurdering av hvorvidt den folkevalgte har inntektstap som er berettiget til erstatning etter kommuneloven § 41 nr. 2. Gode grunner kan tale for at en bør legge til grunn en liberal praksis i slike tilfelle, sett hen til intensjonene bak lovbestemmelsen. For øvrig antar departementet at kommunen, selv om en skulle komme til at den folkevalgte ikke har krav på refusjon, må kunne vurdere om en

på skjønnsmessig grunnlag skal innvilge en søknad om refusjon.

Et avslag på et krav om erstatning for inntektstap er etter departementets vurdering et enkeltvedtak som vil kunne påklages etter forvaltningslovens klageregler (til internt klageorgan).

Når det gjelder spørsmålet om skyssgodtgjørelse/dekning av reiseutgifter, viser departementet til bestemmelsen i kommuneloven § 41 nr. 1 som fastsetter at den folkevalgte har krav på dette for reiser i forbindelse med vervet, etter nærmere regler som fastsettes av kommunestyret selv. I praksis er det antatt at en må kunne innfortolke en begrensning i kommunens plikter til å dekke reiseutgifter, når det er tale om uforholdsmessig lange avstander. Vi viser til det som er uttalt i Overå/Bernt, Kommuneloven med kommentarer (2006-utgaven), side 327 – 328. På denne bakgrunn – og ut fra de opplysninger som foreligger – antar departementet at kommunen ikke vil ha adgang til å begrense den folkevalgtes rett til refusjon, med mindre det dreier seg om uforholdsmessig lange avstander med derav følgende uforholdsmessig høye utgifter.

Med hilsen

Christine Hjortland (e.f.)
avdelingsdirektør

Steinar Dalbakk
rådgiver

Kopi:
Nesset kommune
Advokat Edvard T. Eide, Kristiansund